

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. С.З., 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Иванела Ат. Караджова

при участието на секретаря Стефани Хр. Чапанова
като разгледа докладваното от Иванела Ат. Караджова Търговско дело №
20245500900566 по описа за 2024 година

Предявени искове по чл. 422 ал. 1 от ГПК вр. чл. 415 ал. 1 т. 1 от ГПК.

В исковата молба се посочва, че на 11.07.2022 г. в гр. С.З. между кредитодателя „П.И.Б.“ АД („Банката“) и кредитополучателя Г. Т. Ж. е сключен договор № 013LD-R-017547/11.07.2022г. за банков кредит („договор за банков кредит“), по силата на който Банката е предоставила на кредитополучателя банков кредит в размер на 79 500 лв. за погасяване на задължения и за текущи нужди (т. 1 от договора за банков кредит). Сочи се, че неразделни части от договора за банков кредит са погасителният план, общите условия за кредити на физически лица („общи условия“) и методиката за определяне на референтен лихвен процент. Крайният срок за погасяване на кредита е 10.07.2032 г. (т. 3 от договора за банков кредит). Посочено е, че при изпълнение на всички условия по т. 4 от договора за банков кредит, кредитополучателят дължи на Банката годишна възнаградителна лихва в размер на Лихвения процент, базиран на спестяванията (СЛП) за лева, увеличен с надбавка от 4,9205 пункта (т. 4 от договора за банков кредит). Към датата на сключване на договора за банков кредит СЛП за лева е в размер на 0,0695% годишно (т. 6 от договора за банков кредит) и годишният процент на разходите е в размер на 6,09% (т. 9 от договора за банков кредит). Сочи, че наказателната лихва за забава на кредитополучателя е в размер на

възнаградителната лихва плюс наказателна надбавка в размер на законната лихва (т. 15 от договора за банков кредит). Заявено е, че Банката има право да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем с писмено предизвестие до кредитополучателя със срок, определен от Банката, в случай че кредитополучателят не извърши което и да е плащане по договора за банков кредит (не осигури авоар по разплащателната сметка) повече от 5 работни дни след датата, на която плащането е станало изискуемо (т. 10.1.2, б. „а“ от общите условия).

Твърди, че на 11.07.2022г. банковият кредит е усвоен чрез заверяване със сумата от 79 500 лв. на разплащателната сметка на кредитополучателя в Банката с IBAN BG47FINV915****.

Сочи, че от 10.05.2024г. кредитополучателят е в забава на плащанията по договора за банков кредит, поради което не са издължени 2 вноски по погасителния план със следните падежи и размери: 10.05.2024 г. (267,37 лв.) и 10.06.2024 г. (892,93 лв.), като на датата на предсрочна изискуемост 25.06.2024 г. са дължими и възнаградителната лихва от 11.06.2024г. до 24.06.2024г. и предсрочно изискуемият остатък от главницата. Твърди, че освен горепосочените вноски по погасителния план кредитополучателят не е платил и начислената наказателна лихва за забава.

Посочено е, че по силата на т. 10.1.2, б. „а“ от общите условия, Банката е обявила на кредитополучателя предсрочната изискуемост на банковия кредит чрез писмено предизвестие с изх. № 231-174/29.03.2024 г. и банковият кредит е направен предсрочно изискуем на 25.06.2024 г.

Сочи, че при настъпване на предсрочната изискуемост на банковия кредит на 25.06.2024 г., кредитополучателят не е погасил всички свои задължения по договора за банков кредит и към 04.07.2024 г. общият размер на просрочената и непогасена сума по договора за банков кредит възлиза на 69 181,68 лв., от които: 68 378,21 лв. - главница, 561,44 лв. - възнаградителна лихва от 11.05.2024г. до 24.06.2024г., 7,21 лв. - наказателна лихва за забава от 06.06.2024 г. до 24.06.2024 г., и 234,82 лв. - законна лихва от 25.06.2024 г. до 03.07.2024 г.

Изложено е, че на 04.07.2024 г. Банката е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК срещу кредитополучателя въз основа на извлечение от счетоводните си книги. По заявлението на Банката е

образувано ч.гр.д. № 628/2024 г. на Районния съд - Ч. и е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 417/10.07.2024 г., с която е разпоредено кредитополучателят да заплати на Банката следните суми: 68 378,21 лв. - главница, ведно със законната лихва върху главницата от 04.07.2024 г. до изплащане на вземането, 561,44 лв. - възнаградителна лихва от 11.05.2024 г. до 24.06.2024 г., 7,21 лв. - наказателна лихва за забава от 06.06.2024 г. до 24.06.2024 г., 234,82 лв. - законна лихва от 25.06.2024 г. до 03.07.2024 г., 1176,09 лв. - държавна такса, и 50 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Посочено е, че на 22.10.2024 г. в Банката е получено съобщение от Районния съд - Ч., с което на Банката се указва в едномесечен срок от получаване на съобщението да предяви иск за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 628/2024 г. на Районния съд - Ч. поради подадено възражение от длъжника по чл. 414, ал. 1 ГПК.

Заявено е, че предвид на изложените обстоятелства за Банката е наличен правен интерес да предяви срещу кредитополучателя Г. Т. Ж. при кумулативно съединяване искове по чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване на вземанията на Банката, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 417/10.07.2024 г. по ч.гр.д. № 628/2024 г. на Районния съд - Ч., поради което:

Моли, да се постанови решение за установяване на вземанията на ищеца „П.И.Б.” АД като кредитодател от ответника Г. Т. Ж. като кредитополучател по договор № 013LD-R-017547/11.07.2022 г. за банков кредит относно следните суми: 68 378,21 лв. (шестдесет и осем хиляди триста седемдесет и осем лева и двадесет и една стотинки) - главница, 561,44 лв. (петстотин шестдесет и един лева и четиридесет и четири стотинки) - възнаградителна лихва от 11.05.2024 г. до 24.06.2024 г., 7,21 лв. (седем лева и двадесет и една стотинки) - наказателна лихва за забава от 06.06.2024 г. до 24.06.2024 г., и 234,82 лв. (двеста тридесет и четири лева и осемдесет и две стотинки) - законна лихва от 25.06.2024 г. до 03.07.2024 г., ведно със законната лихва върху главницата от 04.07.2024 г. до погасяване на олихвяемото вземане, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 417/10.07.2024 г. по ч.гр.д. № 628/2024 г. на Районния съд - Ч..

Моли, в полза на Банката да бъдат присъдени:

- законната лихва върху главницата от 04.07.2024 г. до погасяване на олихвяемото вземане,

- разноските за заповедното производство по ч.гр.д. № 628/2024 г. на Районния съд - Ч.: държавна такса в размер на 1176,09 лв. (хиляда сто седемдесет и шест лева и девет стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв. (петдесет лева) и

- разноските за настоящото исково производство, за които ще се представи списък по чл. 80 ГПК.

В законния срок е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответницата взема становище, че исковата молба е нередовна, поради липсата на императивно установено от закона приложение, а именно справка по смисъла на чл. 366 от ТПК. Заявява, че към исковата молба за парично вземане страната е длъжна да представи справка, която съдържа необходимите изчисления за определяне на неговия размер. Твърди, че в приложените към исковата молба документи не фигурира подобна справка. В този смисъл смята, че от страна на ищеца е допуснато процесуално нарушение, поради което исковата молба следва да бъде оставена без движение, съответно - на ищеца да бъдат дадени задължителни указания за отстраняване на нередовностите. Излага доводи, че съгласно разпоредбите на чл. 377 от ГПК във вр. с чл. 129 от ГПК в случай на неизпълнение от страна на ищеца на задължителните указания на съда, исковата молба следва да бъде върната като нередовна, а настоящото производство - прекратено.

Взема следното становище по допустимостта и основателността на иска:

Смята, че предявеният иск е допустим, но го оспорва изцяло по основание и по размер.

Становище на обстоятелствата, на които се основава иска:

Посочва, че ответницата е получила банков кредит от „П.И.Б.“ АД в размер на 79500 лева съгласно Договор № 013LD-R-017547/11.07.2022 г., като дължимите погасителни вноски са погасявани периодично.

Заявява, че в исковата молба правилно са изложени обстоятелствата за отпускане и усвояване на кредита и договорените условия - срок и лихви.

Сочи, че искът се основава на обявена предсрочна изискуемост на получения кредит от страна на банката на 25.06.2024 г. поради неплащане в срок на част от погасителната вноска, дължима на 10.05.2024 г. и на погасителната вноска, дължима на 10.06.2024 г. Смята, че ищецът е нямал основание да обявява предсрочна изискуемост на кредита и за нея ответникът не е бил уведомен надлежно поради следното:

На 22.05.2024 г. ответницата е получила писмо изх.№ 231-174/29.03.2024 г., изпратено от ищеца, в което са посочени просрочени задължения към банката, както следва:

- Просрочена главница 1664.67 лева;
- Просрочена лихва 1180.95 лева;
- Просрочени разноски, комисионни др. 93.15 лева.

Посочва, че ответницата е поканена със същото писмо в едномесечен срок от получаване на писмото да заплати доброволно всички просрочени и изискуеми към датата на получаване на поканата задължения.

Сочи, че в писмото е отбелязано, че в случай на неплащане в дадения срок на просрочените задължения, на основание т. 10.1.2 б. "а" от Общите условия на „П.И.Б.“ АД, обявяват за предсрочно изискуеми всички задължения по Договора за кредит. В писмото е посочено, че за допълнителна информация относно точния размер на задълженията може да се свърже със Специалист от Дирекция „Проблемни активи“ при П. АД телефон за контакт 042/698925 И.Д.Д..

Твърди, че още на 10.04.2024 г., много преди получаване на писмото, ответницата е заплатила сумата от 2700 лева за погасяване на задълженията си.

След като получила цитираното по-горе писмо, в началото на м.юни 2024 г. ответницата се е обадила в Банката и е било съобщено, че текущото й задължение е в размер на 2000 лева, които трябва да внесе. Соци, че ответницата е сторила това на 06.06.2024 г. и е приела, че е изпълнила всичко, което банката е поискала от нея, за да не се стигне до обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

Твърди, че на 05.07.2024 г. ответницата е заплатила на Банката още 2000 лева и се обадила на специалиста от Дирекция „Проблемни активи“ при П. АД

И.Д.Д. да го уведоми за извършеното плащане. От последния получила съвет да спре да плаща, защото кредитът е вече съдебен и сумите ще ги събира частен съдебен изпълнител.

Изложени са възражения срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават:

Сочи, че ответницата е майка, която сама отглежда малолетното си дете на 7 години и е потребител по смисъла на Закона за защита на потребителите. Като такъв се ползва от допълнителна закрила, която съдът следва да провери дали е съобразена от страна на банката, преди да инициира обявяването на кредита за предсрочно изискуем и да подаде заявлението по чл. 417 ГПК в съда.

Смята, че заложеното в общите условия на банката условие за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита е тълкувано едностранно и неправилно от служителите в банката. Твърди, че ответницата е заплатила в срок всички просрочени задължения, за които е била поканена с изпратеното писмо изх. № 231-174/29.03.2024 г. Заявено е, че да се твърди, че банката още на 29.03.2024 г. е знаела, че ответницата ще забави две вноски - дължими на 10.05.2024 г. и на 10.06.2024 г., поради което е изпратила писмото с предупреждение за предсрочна изискуемост, е в сферата на фантастиката. Посочено е, че ответницата се е доверила на информацията, дадена ѝ от банката за текущото ѝ задължение по договора за кредит в началото на м.юни и е заплатила посочената като дължима към този момент сума от 2000 лева. Соци, че законодателно е предвидена възможност за договаряне между кредитора и потребителя, преди пристъпване към принудително изпълнение в нормата на чл. 46, ал. 4 ЗКНИП чрез предприемане на различни мерки, включително промяна на сроковете и условията на договора за кредит. Счита, че в случая банката е пренебрегнала всички тези обстоятелства - платените от ответницата в срок просрочени вноски, описани в писмото - покана, и не е уведомила своевременно преди обявяването на предсрочната изискуемост потребителя на основание чл. 46 ал. 3 ЗКНИП на броя на плащанията, които са просрочени или частично погасени, и общия размер на просрочената сума. По тази причина смята, че банката неправилно е обявила на 25.06.2024 г. предсрочната изискуемост на кредита, без да са налице съответните основания. Заявява, че дори формално да е имало закъснение от 5 работни дни

в плащане на вноса, то с оглед текущото издължаване на кредита с извършваните плащания и положението ѝ на самотна майка, отглеждаща детето си, от страна на банката е следвало да се прояви разбиране и да не се пристъпва към тези действия. Сочи, че в резултат на предприетите мерки, върху цялата главница по кредита се начисляват лихви в размер над 13% годишно, допълнително са начислени държавни такси за издаване на заповед за незабавно изпълнение и разноски по принудителното изпълнение и е реална опасността ответницата да остане без единственото си жилище, в което живее и отглежда малолетното си дете, обявено на публична продажба с начална дата 20.12.2024 г. при цена 48 000 лева.

Според ответницата погасителните вноски са заплащани своевременно, но дори когато е имало закъснение от нейна страна, е заплащала начислените лихви за закъснение и към началото на м.юни 2024г. от банката е получила уверение, че няма никакво закъснение по кредита. Твърди, че за предприетите принудителни действия от страна на банката, ответницата е уведомена едва на 17.09.2024 г. чрез връчване на съобщение от частен съдебен изпълнител М. Д.а.

Моли, да се постанови решение, с което да се отхвърлят изцяло като неоснователни и недоказани предявените от „П.И.Б.“ АД срещу Г. Т. Ж. установителни иски по чл. 422 от ГПК за признаване съществуването на следните задължения, включващи главница и лихви, а именно: 68378.21 лева - главница, 561.44 лева - възнаградителна лихва, 7.21 лева - наказателна лихва и 234.82 лева - законна лихва, както и сумата за законната лихва върху главницата до окончателното изплащане на задължението, които вземания са предмет на заповед № 417 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ТПК, издадена на 10.07.2024г. по ч.гр.д. № 628/2024г. на Районен съд - Ч..

По делото е постъпила **допълнителна искова молба**, с която ищецът пояснява и допълва първоначалната искова молба.

Взема следното становище по възраженията на ответника:

Намира за неоснователно възражението на ответника за непредставяне на справка по чл. 366 ГПК.

Заявява, че в настоящия случай ответникът е потребител по смисъла на чл. 113 ГПК, поради което по силата на чл. 113, изр. 2 ГПК образуването по

исквата молба на Банката т.д. № 566/2024 г. на Окръжния съд - С.З. подлежи на разглеждане като гражданско дело по реда на общия исков процес. Намира, че следователно по т.д. № 566/2024 г. на Окръжния съд - С.З. не се прилагат особените правила на производството по търговски спорове, част от които е и разпоредбата на чл. 366 ГПК, изискваща към искова молба за парично вземане да се представи справка, която съдържа необходимите изчисления за определяне на неговия размер. Освен това сочи, че Банката като ищец по иск по чл. 422, ал. 1 ГПК е приложила към своята искова молба извлечението от счетоводните си книги, въз основа на което е издадена заповедта за изпълнение и което представлява справка по смисъла на чл. 366 ГПК, тъй като в приложеното извлечение са напълно определени размерите на паричните вземания на Банката.

Счита за неоснователно възражението на ответника за прилагане на чл. 46, ал. 3 и 4 от Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители (ЗКНИП).

Излага доводи, че съгласно чл. 1, ал. 2 ЗКНИП разпоредбите на този закон се прилагат за кредити на потребители с обезпечение ипотека или с друго сравнимо обезпечение върху недвижим имот, и за кредити на потребители за придобиване или запазване на вещно право върху недвижим имот. Посочва, че в настоящия случай сключеният между Банката и ответника договор за банков кредит е за погасяване на задължения и за текущи нужди (т. 1 от договора за банков кредит), а не за придобиване на недвижим имот, като вземанията на Банката по договора за банков кредит не са обезпечени с ипотека или с друго сравнимо обезпечение върху недвижим имот. Ето защо сочи, че чл. 46, ал. 3 и 4 ЗКНИП не намира приложение в правоотношението между Банката и ответника, което произтича от сключения между тях договор за банков кредит.

Намира за неоснователно възражението на ответника за надлежно погасяване на неговите парични задължения към Банката по договора за банков кредит.

Посочва, че в писмено предизвестие с изх. № 231-174/29.03.2024 г. Банката е посочила на ответника, че към 29.03.2024 г. просрочените му повече от пет работни дни парични задължения по договора за банков кредит са в общ размер на 2938,77 лв. и му е дала едномесечен срок от получаването на

предизвестието доброволно да плати всички свои парични задължения, които са просрочени повече от пет работни дни към датата на получаване на предизвестието, включително и горепосочените задължения, които са просрочени към 29.03.2024 г. В писменото предизвестие на Банката изрично е записано, че при неплащане от ответника в дадения му едномесечен срок на всички парични задължения по договора за банков кредит, които са просрочени от него повече от пет работни дни към датата на получаване на предизвестието, банковият кредит се обявява за предсрочно изискуем. Сочи, че след 29.03.2024 г. (датата на изпращане на писменото предизвестие) са настъпили и падежите на вноските на 10.04.2024 г., 10.05.2024 г. и 10.06.2024 г., както и е продължило начисляването на наказателна лихва за забава.

Заявява, че ответникът твърди, че на 10.04.2024 г. бил платил сума в размер на 2700 лв. за погасяване на задълженията си към Банката по договора за банков кредит. Счита, че ако се приеме това твърдение за вярно, то платената сума от 2700 лв. е недостатъчна дори за погасяване на просрочените към 29.03.2024 г. суми, които са посочени в писменото предизвестие и чийто общ размер възлиза на 2938,77 лв. Също така твърди, че ответникът не е издължил и вноските, чиито падежи са настъпили след 29.03.2024 г., както и наказателната лихва за забава, която е начислена след 29.03.2024 г.

Сочи, че на 22.05.2024 г., когато е получил писменото предизвестие на Банката, на ответника като неизправен длъжник му е било известно, че твърдяната от него за платена сума от 2700 лв. е по-малка даже от общия размер на просрочените към 29.03.2024г. суми, които са посочени в предизвестието с общ размер от 2938,77 лв., както и че остават изцяло непогасени неговите парични задължения по договора за банков кредит, чието плащане е просрочено между 29.03.2024 г. и 22.05.2024 г.

Според ищеца, от своето собствено недобросъвестно поведение, а именно неплащане дори на просрочените към 29.03.2024 г. парични задължения към Банката, ответникът в качеството си на неизправен длъжник се опитва да извлече благоприятни правни последици с твърдението, че Банката не му била съобщила точния размер на просрочените от него парични задължения по договора за банков кредит. Излага аргументи, че по силата на чл. 68, б. „а“ ЗЗД паричните задължения са носими и изпълнението им трябва да се извърши от длъжника в местожителството на кредитора по време на

изпълнение на задължението, поради което длъжникът трябва да предложи на кредитора изпълнението на паричния си дълг, а не кредиторът да го търси. Посочва, че падежите на погасителните вноски по кредита са определени в подписания и от ответника погасителен план към договора за банков кредит, поради което съгласно чл. 84, ал. 1 ЗЗД ответникът изпада в забава с настъпване на падежа на съответната вноска, без да е необходимо Банката да му изпраща покана. Твърди, че след получаване на писменото предизвестие на Банката за обявяване на предсрочна изискуемост на банковия кредит, ответникът не е положил никакви добросъвестни усилия, за да узнае точния размер на просрочените си парични задължения към Банката. Така например, той не се е свързал със служител на Банката на посочения в писменото предизвестие телефонен номер. Посочено е, че от ответника се твърди, че в началото на юни 2024 г. от Банката му било съобщено, че текущо дължимата сума, която трябвало да внесе, била 2000 лв., и му било дадено уверение, че нямал никакво закъснение по кредита. Оспорва истинността на тези фактически твърдения. Твърди, че никой служител на Банката не е съобщавал на ответника, че в началото на юни 2024 г. текущо дължимата от него сума по договора за банков кредит е била 2000 лв. Освен това, никой служител на Банката не е давал уверение на ответника, че в началото на юни 2024 г. нямал никакво закъснение по кредита.

Сочи, че ответникът във всеки един момент от 29.03.2024 г. (датата на изпращане на писменото предизвестие за предсрочна изискуемост на банковия кредит) до 25.06.2024 г. (датата на предсрочна изискуемост на банковия кредит) е бил в забава повече от пет работни дни на плащанията си към Банката по договора за банков кредит и просрочените от него суми никога не са били напълно погасени. В предоставения му от Банката с писменото предизвестие едномесечен срок, ответникът изцяло не е погасил паричните си задължения към Банката по договора за банков кредит, които към 22.05.2024г. (датата на получаване на писменото предизвестие) са били просрочени от него повече от пет работни дни.

Посочено е, че заявлението на Банката за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК е подадено в Районния съд - Ч. на 04.07.2024 г. По силата на фикцията на чл. 422, ал. 1 ГПК 04.07.2024 г. е датата на подаване на исковата молба на Банката, поради което всички суми, които са платени от ответника след 04.07.2024 г., се смятат за платени при наличие на висящо

исково производство по предявените от Банката при кумулативно съединяване установителни иски по чл. 422, ал. 1 ГПК, като върху ответника трябва да се възложи плащането на всички разноски на Банката по заповедното и по исковото производство.

По делото е депозиран **допълнителен отговор** на допълнителна искова молба от ответницата, в който е изложено, че след издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№ 628/2024г. по описа на Районен съд Ч., Банката е образувала изпълнително дело № 20248650400750 по описа за 2024 г. на ЧСИ М. Д.а против ответницата за принудително изпълнение и събиране на посочените суми. По изпълнителното дело е извършен опис и оценка на единственото жилище на ответницата, лична собственост, представляващо: Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 81414.502.1411.1.12 по КК и КР на гр.Ч., с предназначение на самостоятелния обект: Ателие в жилищна или вилна сграда, или в сграда със смесено предназначение, с адрес на обекта: гр.Ч., ул.“****”, с площ 64.80 кв.м., на едно ниво, на кота +8,40 м., ведно с прилежащи 4,5099 %, идеални части от общите части на сградата, находящ се в сграда с идентификатор 81414.502.1411.1 с предназначение: Жилищна сграда, разположена в поземлен имот с идентификатор 81414.502.1411.

Посочено е, че тъй като жилището по документ за собственост е записано като ателие, по искане на Банката е обявена публичната му продан за периода 20.12.2024г. до 20.01.2025г. с твърдението за неприложимост на правилата за несеквестируемост. Сочи, че в жилището ответницата живее и отглежда малолетното си дете Т.С.М. ЕГН *****. Действията на ЧСИ М. Д.а по изнасяне на публична продан на жилището са своевременно обжалвани пред Окръжен съд С.З.. Посочено е, че с решение № 29/22.01.2025 г. по в.гр.д. № 20245500500761 по описа за 2024 г. съдът е отменил действията по насрочване на публична продан на имота поради несеквестируемостта му.

Заявено е, че опасявайки се, че имотът ще бъде продаден и ще остане без жилище, където да живее и отглежда детето си, на 27.12.2024 г. ответницата чрез свои близки е заплатила всички дължими към тази дата суми по образуваното изпълнително дело № 20248650400750 с два превода по сметката на ЧСИ М. Д.а в размер общо на 74652.46 лева. Със съобщение изх. № 389/08.01.2025г. от ЧСИ ответникът е уведомен, че изпълнителното дело е

прекратено поради събиране и заплащане на дължимата по делото сума. Общо събраната от ответницата сума в съобщението е посочено, че е в размер на 81069.76 лева, в т.ч. са събрани всички суми за главница, лихви и разноски, разноски по снабдяване със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№ 628/2024 г. по описа на Районен съд Ч., предмет на настоящото производство, както и дължимите по изпълнителното дело суми за допълнително начислени лихви, такси и разноски.

Сочи, че въпреки извършеното плащане, ответницата желае по настоящото дело да се установи дали Банката е имала законово основание да обяви отпуснатия ѝ кредит съгласно Договор № 013LD-R-017547/11.07.2022 г. за предсрочно изискуем и да я принуди да заплати значителни суми за съдебно-деловодни разноски и за ЧСИ и наказателни лихви.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

По делото не е спорно, че между „П.И.Б.“ АД и кредитополучателя Г. Т. Ж. е сключен договор № 013LD-R-017547/11.07.2022г. за банков кредит, по силата на който Банката е предоставила на кредитополучателя банков кредит в размер на 79 500 лв. за погасяване на задължения и за текущи нужди (т. 1 от договора за банков кредит). Съгласно т. 3 от договора, крайният срок за погасяване на кредита е 10.07.2032 г. В т. 4 от договора е посочено, че кредитополучателят дължи на Банката годишна възнаградителна лихва в размер на Лихвения процент, базиран на спестяванията (СЛП) за лева, увеличен с надбавка от 4,9205 пункта. Видно от т. 6 от договора, към датата на сключване на договора за банков кредит СЛП за лева е в размер на 0,0695% годишно, а съгласно т. 9 - ГПР е в размер на 6,09%. В т. 15 е посочено, че наказателната лихва за забава на кредитополучателя е в размер на възнаградителната лихва плюс наказателна надбавка в размер на законната лихва.

Съгласно т. 10.1.2, б. „а“ от общите условия, подписани от ищцата, Банката има право да обяви кредита за изцяло и предсрочно изискуем с писмено предизвестие до кредитополучателя със срок, определен от Банката, в случай че кредитополучателят не извърши което и да е плащане по договора за банков кредит (не осигури авоар по разплащателната сметка) повече от 5

работни дни след датата, на която плащането е станало изискуемо.

По делото не е спорно, че на 11.07.2022г. банковият кредит е усвоен чрез заверяване със сумата от 79 500 лв. на разплащателната сметка на кредитополучателя в Банката с IBAN BG47FINV915****.

Банката е обявила на кредитополучателя предсрочната изискуемост на банковия кредит чрез писмено предизвестие с изх. № 231-174/29.03.2024 г., изпратено чрез ЧСИ М. Да с рег. № 865, което е получено лично от кредитополучателя Г. Т. Ж. на адрес: Община Ч., с. Г., ул. ****.

Видно от приложеното ч.гр.д. № 628/2024 г. по описа на Районен съд – Ч., в полза на „П.И.Б.“ АД е издадена заповед № 417/10.07.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК, с която е разпоредено кредитополучателят Г. Т. Ж. да заплати следните суми: 68 378, 21 лв. - главница, ведно със законната лихва върху главницата от 04.07.2024 г. до изплащане на вземането, 561, 44 лв. - възнаградителна лихва от 11.05.2024 г. до 24.06.2024 г., 7, 21 лв. - наказателна лихва за забава от 06.06.2024 г. до 24.06.2024 г., 234, 82 лв. - законна лихва от 25.06.2024 г. до 03.07.2024 г., 1 176, 09 лв. - държавна такса и 50 лв. - юрисконсултско възнаграждение. В срока по чл. 414, ал. 1 от ГПК е постъпило възражение от длъжника, поради което съдът е указал на „П.И.Б.“ АД да предяви иск за установяване на вземанията, предмет на заповедта да изпълнение.

По делото е назначена съдебно – икономическа експертиза, която да бъде изпълнена от К. Г. Т., но тъй като вещото лице не е отговорило на основната част от поставените от страните въпроси, а на отговорените въпроса са допуснати неточности, съдът е допуснал изцяло нова експертиза, която да бъде изпълнена от С. И. С..

От заключението на съдебно – икономическата експертиза се установява следното:

Г. Т. Ж. - титуляр по сметка с IBAN BG47FINV915**** в “П.“ АД, към дата: 11.07.2022г. е усвоила изцяло сумата от 79 500, 00 лв. представляваща банков кредит, предоставен от “П.“ АД по силата на договор за банков кредит № 013LD-R-017547 /11.07.2022г.;

Кредитополучателят - Г. Т. Ж. е изпаднала в забава от 10.10.2023г., впоследствие от 10.01.2024г., последна частично платена вноска пог. главница от 10.05.2024г.;

Банковият кредит е обявен предсрочно изискуем на 25.06.2024г.;

При настъпване на предсрочната изискуемост на банковия кредит

/25.06.2024г./, кредитополучателят - Г. Т. Ж. не е погасила задълженията си към Банката, които възлизат на сума в общ размер на 68 946, 86 лева, като сумата включва:

68 378, 21 лв. - остатъчна главница;

561, 44 лв. - договорна лихва за периода: 11.05.2024г. - 24.06.2024г.;

7, 21 лв. - наказателна лихва периода: 06.06.2024г. - 24.06.2024г.;

Към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК /04.07.2024г./, задълженията на Г. Т. Ж. по договора за банков кредит № 013LD-R-017547 /11.07.2022г. са в общ размер на 69 181, 68 лв. включващи:

68 378, 21 лв. - главница /99 бр. вноски/;

561,44 лв. - договорна лихва за периода: 11.05.2024г. - 24.06.2024г.;

7, 21 лв. - наказателна лихва за периода: 06.06.2024г. - 24.06.2024г.;

234, 82 лв. - законна лихва за периода: 25.06.2024г. - 03.07.2024г.

В периода: 29.03.2024г. - 25.06.2024г. по банковата сметка са постъпили две суми общо в размер на 4 700, 00лв., както следва:

2 700, 00 лв. - на 10.04.2024г.;

2 000, 00 лв. - на 06.06.2024г.

В едномесечния срок от 22.05.2024г., т. е. към дата 22.06.2024г. ответницата не е погасила всички свои парични задължения към Банката по договора за банков кредит;

За периода: 10.08.2022г. - 28.08.2024г. погасителните вноски са в размер на 24 435, 00 лв., като всички погасявания са посочени в приложение № 2;

Основа за начисляване на просрочените лихви по кредит е размера на падежиралата, но неплатена вноска по главницата. При настъпване на предсрочна изискуемост на кредита се начислява договорна лихва до датата на изискуемост, както и законна лихва върху цялата дължима главница от дата на претенцията. В случая лихвите по просрочените вноски по главницата са начислени коректно и е спазен договорения начин за начисляване на лихвите.

Към 29.03.2024г. са просрочени вноски по кредита, които са представен в табличен вид.

Просрочените задължения по кредита към дата: 29.03.2024г. са погасени частично на 10.04.2024г.

1 516,21 лв. - договорна лихва за периода: 10.01.2024г. - 11.03.2024г.;

881, 23 лв. - главница;

124, 20 лв. - застраховки;

47, 15 лв. - лихва проср. главница

Към дата: 22.05.2024 г. просрочените задължения по кредита са:

1 551, 26 лв. - главница;

368, 26 лв. - договорна лихва /вн. от 10.05.2024г./;

38, 93 лв. - лихва проср. главница;

31, 05 лв. - застраховка;

Просрочените задължения по кредита към дата: 22.05.2024г. са погасени частично на 06.06.2024г. /“захранване на сметка“ - 2000, 00лв./, непогасен остатък от вноса по главница от 10.05.2024г. - 267, 37лв./;

На 27.12.2024г. в Банката е постъпила сума в размер на 71 491, 90 лв. /седемдесет и една хиляди четиристотин деветдесет и един лева и 90ст./ от ЧСИ М. Д.а /събраните суми по изп. дело № 20248650400750/.

Счетоводните операции са от дата: 30.12.2024г. и отразяват:

730, 53 лв. - погасяване на съд. разноски;

2 190, 43 лв. - погасяване на законна лихва;

66 499, 07 лв. - погасяване на главница;

От постъпилата сума в размер на 71 491, 90лв. е изразходвана сума в размер на 69 420, 03 лв., като е остатъкът /2 071, 87лв./ е върнат на ЧСИ М. Д.а, т. е. към дата: 30.12.2024г., Банката е удовлетворила изцяло вземанията си от длъжника.

Усвоената наказателна лихва /за проср. главница/ към дата: 25.06.2024г. е в размер на 240, 47 лв., т. е. ако се приеме, че неоснователно е начислявана и неоснователно е усвоена от банката за сметка на главницата по кредита, то задължението по остатъчната главница би се намалило със сумата /68 137, 74 = 68 378, 21 лв. - 240, 47/.

От допълнителното заключение на съдебно – икономическата експертиза се установява следното:

Г. Т. Ж. е спряла да получава възнаграждението си по разплащателната сметка в Банката, поради което от 10.08.2023г. Банката е увеличила възнаградителната лихва се увеличава с 1 % /един процент/, като е добавила и 0, 1 % /нула цяло, един процент/ за прекратяване ползването на банков пакет, т. е. с увеличението надбавката е в размер на 6, 0205 пункта.

На 03.04.2024г. Банката е платила /по банков път/ на ЧСИ М. Д.а сума в размер на 120, 00лв., остойносттаваща такса и разноски за връчване на ответницата на предизвестие за обявяване на банковия кредит за предсрочно изискуем.;

На 11.07.2022г. ответницата е извършил 3 /три/ междубанкови превода в лева за погасяване на задължения към „И.А.М.“ АД и „Банка ДСК“ АД, всеки един на стойност /такса/ - 5, 90лв., като Банката е събрала сума в общ размер - 17, 70лв.;

На 16.07.2022г. от разплащателната си сметка в Банката Г. Т. Ж. е изтеглила сума в брой /без заявка/ в размер на 14 200, 00лв. като събраната комисиона /такса/ съгласно Тарифата за такси и комисиони е в размер на 99, 40лв. /деветдесет и девет лева и 40ст./;

Към 29.03.2024г. са просрочени вноски по кредита както следва:

Дата:	Главн.	Дог. лихва	Застр.	Т. б. к-ка
- 10.01.2024г.	166,23	340,84	31,05	2,50

- 10.02.2024г.	506,73	338,91	31,05	2,50
- 10.03.2024г.	533,46	312,18	31,05	2,50
	1206,42	991,93	93,15	7,50
Общо:	2299,00			

Просрочените задължения по кредита към дата: 29.03.2024г. са погасени на 10.04.2024г., превод в размер на 2 700, 00лв.;

Към 22.05.2024г. са просрочени вноски по кредита както следва:

Дата:	Главн.	Дог. лихва	Застр.	Т. б. к-ка
- 10.04.2024г.	109,52	335,12	31,05	2,50
- 10.05.2024г.	524,67	320,97	31,05	2,50
	634,19	656,09	62,10	5,00
Общо:	1357,38			

Просрочените задължения по кредита към дата: 22.05.2024г. са погасени изцяло на 06.06.2024г. /“захранване на сметка“ - 2000, 00лв./;

Към дата: 25.06.2024г., непогасеното задължение е в размер на 236, 57 лв. /двеста тридесет и шест лева и 57ст./, част от вноската по главница от 10.06.2024г. /514, 25лв./.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Сключеният между страните договор по своята правна характеристика и съдържание представлява такъв за потребителски кредит, поради което за неговата валидност и последици важат изискванията на ЗПК. Процесният договор за кредит не е обезпечен с договорна ипотека върху недвижим имот, поради което не попада в приложното поле на Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители и в този смисъл възраженията на ответницата са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7- 12 и т. 20, договорът за потребителски кредит е недействителен и липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпването на тази недействителност, като в този случай заемателят дължи връщане само на чистата стойност на кредита, но не и връщане на лихвата и другите разходи.

В настоящия случай, съдът намира, че уговорените между страните

клаузи са обективирани на хартиен носител и са формулирани по ясен и разбираем начин, както и с еднакъв шрифт по вид, формат и размер, не по-малък от 12, с което е спазена регламентираната в чл. 10, ал. 1 ЗПК форма за действителност на договора.

Съдът намира, че процесният договор е сключен в писмена форма и отговаря на императивните изисквания на чл. 11, ал. 1, т. 7, т. 9, т. 10, т. 11 от ЗПК. Посочени са датата и мястото на сключване, вид на предоставения кредит, индивидуализиращи данни за страните, размерът на получената сума, общият размер, който следва да се върне – 105 246, 28 лв. /т. 9/.

Спазено е и изискването на разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК, където е посочено, че в договора следва да се съдържа лихвеният процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти.

В преамбюла на договора е предвидено, че същият се сключва при индивидуални условия и преференциалната лихва по т. 4 е валидна само при изпълнение на всички указани в договора условия. В т. 4 от договора за банков кредит се предвижда, че кредитополучателят дължи на Банката възнаградителна лихва в размер на СЛП за лева, увеличен с надбавка от 4,9205 пункта, в случай че получава доходите си по разплащателна сметка в Банката, ползва кредитна карта, издадена от Банката, ползва банков пакет и електронно банкиране и ответникът да има сключена застраховка „Спокойствие с FiHealth“. Ако кредитополучателят преустанови да получава доходите си по разплащателна сметка в Банката, възнаградителната лихва се увеличава с 1 пункт (т. 4.1 от договора за банков кредит), и ако кредитополучателят прекрати да ползва банков пакет и електронно банкиране, възнаградителната лихва се увеличава с 0,10 пункта (т. 4.3 от договора за банков кредит). Съгласно т. 4.6 от договора за банков кредит Банката има право да увеличава възнаградителната лихва с надбавката по т. 4.1 и т. 4.3 поотделно за всяко неизпълнение. От допълнителното заключение съдебно – икономическата експертиза е видно, че Г. Т. Ж. е спряла да получава възнаграждението си по разплащателната сметка в Банката, поради което от 10.08.2023г. Поради това в съответствие с горепосочените клаузи от договора, Банката е увеличила възнаградителната лихва се увеличава с 1 % /един процент/, като е добавила и 0, 1 % /нула цяло, един процент/ за прекратяване ползването на банков пакет, т. е. с увеличението надбавката е в размер на 6, 0205 пункта. Приложимата Методика на банката за определяне на референтен лихвен процент по смисъла на ЗПК за определянето на променливата

компонента - лихвен процент, базиран на спестяванията (СЛП), е подписана от ответницата и същата е била запозната с нейното съдържание. В случая механизмът за промяна на лихвения процент е регламентиран по ясен и разбираем начин в самия договор и в Методиката на "П.И.Б." АД за определяне на референтен лихвен процент по смисъла на ЗПК и ЗКНИП, които са приети и подписани от кредитополучателя.

С оглед изложеното съдът намира, че в горепосочените клаузи механизмът за промяна на лихвения процент е регламентиран по ясен и разбираем начин и в съответствие с разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК.

В т. 9 от договора е посочено, че ГПР е в размер на 6,09 %, като е посочено какви допускания са взети предвид изчисляването му. Съгласно чл. 19, ал. 4 ЗПК, годишният процент на разходите не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България. Следователно в настоящия случай, посоченият размер на ГПР /6,09 %/ е по - нисък от установения в чл. 19, ал. 4 ЗПК императивен максимален размер до пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения. Ето защо съдът намира, че не е нарушена императивната разпоредба на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК.

На следващо място по делото е приложен е и погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, съобразно чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК.

Съгласно т. 5 от договора за банков кредит, „П.И.Б.“ АД в съответствие с условията предвидени в т. 4.1 и т. 4.3 е изменила първоначалния погасителен план съобразно новия размер на възнаградителната лихва, като е изпратила на Г. Т. Ж. писмо с изх. № 231-468/12.09.2023 г., към което е приложен и новият погасителен план. Видно от клаузата на т. 23.2 от договора всяка от страните по договора за банков кредит е длъжна да осигури получаването на съобщенията, изпратени до нея от другата страна на адреса, посочен в т. 23 от договора за банков кредит, като страните по договора за банков кредит се съгласяват, че всяко съобщение, което е изпратено на посочения в т. 23 от договора за банков кредит адрес, ще се счита за получено на датата, отбелязана от доставчика, че съобщението е било доставено на този адрес, независимо дали е било фактически получено, или не, и ще поражда правните последици, свързани с получаването му.

Видно от представените доказателства, уведомителното писмо е изх. № 231-468/12.09.2023 г. е изпратено на посочения в т. 23 от договора адрес за кореспонденция на ответника е: с. Г., общ. Ч., ул. ****, като пратката е върната от доставчика на пощенската услуга с отбелязване „Няма такъв адрес. Затваря телефон.“. По делото е представено удостоверение за настоящ адрес на Г. Т.

Ж., който напълно съвпада с посочения от нея адрес по процесния договор за кредит и на който е получено и уведомлението за предсрочна изискуемост.

С оглед изложеното съдът намира, че сключеният договор между „П.И.Б.“ АД и длъжника Г. Т. Ж., отговаря на императивните изисквания на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7- 12 и т. 20 и не е налице недействителност на договор № 013LD-R-017547/11.07.2022г. за банков кредит.

По отношение на възраженията на ответницата за неправомерно събрани такси.

От допълнителното заключение на съдебно икономическата експертиза, се установява, че на 11.07.2022 г. от разплащателната си сметка, Г. Т. Ж. е извършил три междубанкови превода в лева за погасяване на задължения към „И.А.М.“ в размер на 1 171, 50 лв. и в размер на 3 497,79 лв. и към Банка ДСК в размер на 60 100 лв. За всеки един от тези преводи, „П.И.Б.“ АД е събрала от ответницата такса в размер на 5,90 лв., или за трите междубанкови превода в лева Банката е събрала от ответника такси в общ размер на 17,70 лв., съгласно т. 1.1 към чл. 2 от раздел IV на глава първа на Тарифата на Банката.

Също така по делото е установено, че на 16.07.2022 г. от разплащателната си сметка в „П.И.Б.“ АД, Г. Т. Ж. без заявка е изтеглила в брой сума в размер на 14 200 лв., за което е платила комисиона в размер на 99, 40 лв. съгласно Тарифата на Банката.

Съдът намира, че така събраните такси не са за усвояване на кредита, каквито доводи излага ответницата и което би представлявало нарушение на разпоредбата на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК, а са за наредени от нея междубанкови преводи и за теглене в брой, за което се дължи съответната такса. Поради това съдът намира, тези възражения за неоснователни.

За да настъпи предсрочна изискуемост на кредита, е необходимо: да са настъпили уговорените в договора за кредит обстоятелства за упражняване на потестативното право на банката – кредитор; банката да заяви, че упражнява правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем и това волеизявление да достигне до кредитополучателя.

В настоящия случай, с оглед допуснатите просрочия от страна на Г. Т. Ж., което се установява от заключението на съдебно- икономическата експертиза, „П.И.Б.“ АД е уведомила ответницата, чрез писмено предизвестие с изх. № 231-174/29.03.2024 г., изпратено чрез ЧСИ М. Д.а с рег. № 865, което

е получено лично от кредитополучателя Г. Т. Ж. на адрес: Община Ч., с. Г., ул. ****.

С оглед изложеното съдът намира, че Г. Т. Ж. е надлежно уведомена за настъпилата предсрочна изискуемост на кредита.

С оглед изложеното се установява по безспорен начин не само възникването на облигационното правоотношение между страните, породено от сключения между тях договор, но и изпълнението на задължението на Банката да предостави отпуснатата по договора сума. Поради това за Г. Т. Ж. е възникнало задължението да върне предоставената сума при условията и в сроковете, уговорени в договора, за което не са представени доказателства.

Не е спорно, че ищецът „П.И.Б.“ АДе провел принудително изпълнение за събиране на сумите, предмет на заповед № 417/10.07.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК. От заключението на съдебно – икономическата експертиза е видно, че претендираните от ищеца суми в настоящото производство са събрани по изп. дело № 20248650400750 на ЧСИ М. Д.а, рег. № 865 с район на действие Окръжен съд - С.З.. Това изпълнение е правно ирелевантно с оглед разясненията по **т. 9 от ТР № 4 от 18.06.2014 г. по тълк.д. № 4/2013 г. на ОСГТК при ВКС**, където е посочено, че в производството по чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, като в това производство нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК намира приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, **с изключение на факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес. В настоящия случай е налице именно последната хипотеза, поради което фактът на плащането в изпълнителното производство не следва за бъде вземан предвид при постановяване на настоящото решение.**

С оглед на горното и установеното от заключението на съдебно – икономическата експертиза съдът приема, че задълженията на Г. Т. Ж. по договора за банков кредит № 013LD-R-017547 /11.07.2022 г. са следните: дължимата главница в размер на 68 378, 21 лв., договорна лихва в размер на 561, 44 лв. за периода 11.05.2024 г. - 24.06.2024 г., наказателна лихва в размер на 7, 21 лв. за периода 06.06.2024 г. - 24.06.2024 г. и законна лихва в размер на 234, 82 лв. за периода 25.06.2024 г. - 03.07.2024 г.

Предвид гореизложеното съдът намира, че следва да признае за установено по отношение на Г. Т. Ж. съществуване на вземанията на „П.И.Б.“ АД по договор за банков кредит № 013LD-R-017547 /11.07.2022 г. **за главница в размер на 68 378, 21 лв./34 961, 22 евро/** ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 04.07.2024 г. до окончателното плащане на вземането, **договорна лихва в размер на 561, 44 лв. /287, 06 евро/** за периода 11.05.2024 г. - 24.06.2024 г., **наказателна лихва в размер на 7, 21 лв./3, 69 евро/** за периода 06.06.2024 г. - 24.06.2024 г. и **законна лихва в размер на 234, 82 лв./120, 06 евро/** за периода 25.06.2024 г. - 03.07.2024 г., за които суми е издадена заповед № 417/10.07.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 628/2024 г. по описа на Районен съд – Ч..

По отговорността за разноските:

С решението по установителния иск съдът се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС.

Видно от данните по ч.гр.д. № 628/2024 г. по описа на Районен съд – Ч., „П.И.Б.“ АД е направила следните разноски: държавна такса в размер на 1 176, 09 лв. и е присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв. или **в общ размер на 1 226, 09 лв./626,09 евро/**.

С оглед изхода на делото Г. Т. Ж. следва да заплати на „П.И.Б.“ АД направените по ч.гр.д. № 628/2024 г. по описа на Районен съд – Ч. разноски в **размер на 1 226, 09 лв./626,09 евро/**.

По разноските в настоящото производство.

Видно от данните по делото „П.И.Б.“ АД е направила следните разноски: държавна такса в размер на 1 709, 04 лв., възнаграждение за изготвяне на съдебно – икономическа експертиза в размер на 840 лв. Съдът, съгласно чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 450 лв. или **в общ размер на 2 999, 04 лв. /1 533, 38 евро/**.

С оглед изхода на делото Г. Т. Ж. следва да заплати на „П.И.Б.“ АД направените в настоящото производство разноски в размер на **2 999, 04 лв. /1 533, 38 евро/**.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно

приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Г. Т. Ж. с ЕГН *****, с адрес: с. Г., общ. Ч., ул. **** съществуване на вземанията на „П.И.Б.“ АД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***** по договор за банков кредит № 013LD-R-017547 /11.07.2022 г. **за главница в размер на 34 961, 22 евро /68 378, 21 лв./** ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 04.07.2024 г. до окончателното плащане на вземането, **договорна лихва в размер на 287, 06 евро /561, 44 лв./** за периода 11.05.2024 г. - 24.06.2024 г., **наказателна лихва в размер на 3, 69 евро /7, 21 лв. /** за периода 06.06.2024 г. - 24.06.2024 г. и **законна лихва в размер на 120, 06 евро /234, 82 лв./** за периода 25.06.2024 г. - 03.07.2024 г., за които суми е издадена заповед № 417/10.07.2024 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 628/2024 г. по описа на Районен съд – Ч..

ОСЪЖДА Г. Т. Ж. с ЕГН *****, с адрес: с. Г., общ. Ч., ул. **** да **заплати на** „П.И.Б.“ АД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***** направените по ч.гр.д. № 628/2024 г. по описа на Районен съд – Ч. **разноски в размер на 626,09 евро /1 226, 09 лв./** и направените в настоящото производство **разноски в размер на 1 533, 38 евро /2 999, 04 лв./**.

Присъдените разноски могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка: I B A N : B G 9 0 F I N V 9 1 5 0 1 0 **, B I C : F I N **** при „П.И.Б.“ АД.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____